

vilde omtale, at det ikke er Tilfynets Skyld, at Pillerne ere blevne længere end beregnet, saa er der jo Ingen, der har nævnt det; naar det erede Medlem for Lemvig selv laver sig Modstandere, har han let ved at fælde dem, ellers maatte hans Fantasi ikke være i Orden. Jeg har ikke nævnt, at Tilfynet var Skylden i, at vi komme til at bevilge efter et løseligt Overflag 270,000 Kr. mere, end der er beregnet, men jeg har sagt, at det væsentligst maatte tillægges Tilfynet, at vi faae Udgifter paa Grund af Forskydningen af Landpillen. Derimod kan det ingenlunde tillægges Tilfynet, at vi slippe for langt større Tilskud; var Willen væltet og ikke rettet igjen, vilde vi ogsaa være komne til at betale. Kompagniet har ingen Skyld, det har Regjeringsen selv og dens juridiske Konsulent erkjendt, men et Sted maa den jo være. Men det erede Medlem siger, at det var forudsat, at der vilde blive brugt 270,000 Kr. mere til Willen. Deri ligger en stærkere Beskyldning mod den daværende Administration, end Flertallet har troet at kunne forudsætte; thi det erede Medlem vil derved sige, at skjøndt Kontrakten lyder paa disse Dybder, og skjøndt Motiveringens gaar ud paa, at det i det Væsentlige vil blive derved, havde man dog forudsat, at der vilde blive brugt 270,000 Kr. mere, men man vilde ikke komme og fortælle os, at det løb op til denne Sum, thi saa vilde vi ikke være gaaede med til denne Forretning, og saa var Limfjordsbroen ikke bleven til. Det er den naturlige Slutning af det erede Medlems Udtalelse. naar han sagde, at det ogsaa laa i Planen, at vi skulde bevilge 270,000 Kr. mere. Jeg siger, at der ikke ligger det mindste Andet forudsat i Planen, end hvad jeg har nævnt efter Motiveringens Ordlyd, men saavidt er Flertallet ikke gaaet i sin Tvivl. Flertallet er ikke gaaet dertil, at det tror, at man med beraad Du har holdt Underfølgelserne og Resultaterne deraf skulde for Rigsdagen for at faae Loven af 10de April 1874 til at sanktionere Kontrakten om Foretagendet, beregnet til det og det Beløb, uagtet man forud vidste, som det erede Medlem siger, at det vilde koste meget mere. Denne Betragtning er Flertallet ikke gaaet til, men det har staaet paa, at det har taget det Forbehold med Hensyn til hele denne Sag, at den til sin Tid kunde blive nærmere undersøgt, naar Foretagendet var afviklet, og man faae, i hvilken Grad Administrationens Forhold til Sagen havde foranlediget Udgifter for Statskassen. Det er det, vi have indskrænket os til. — Den erede Marineminister har navnlig henledt Opmærksomheden paa et Punkt, nemlig angaaende Udgifterne til Fregatten „Danmarks“ Reparation, og paa de Bemærkninger, som stode i Forbindelse dermed. Da den erede Minister mente at ville konferere med Udvalget om denne Sag inden tredie Behandling af Lovforslaget, kan jeg forbigaa dette Spørgsmaal her. — De Bemær-

ninger, der foreligge i Anmærkningerne til Lovforslaget og i selve Betænkningen angaaende Søbjerg Havn, give mig ikke Anledning til nogen Udtalelse nu. Med Hensyn til, hvad der værtigt idag er bragt paa Bane, ønsker jeg for mit Vedkommende at udsætte Forhandlingen derom indtil 3die Behandling, for at Udvalget kan faae Leilighed til nærmere i det Enkelte at sammenligne de Forhandlinger, der fandt Sted ved tredie Behandling af Finantsloven ifjor, med de Bemærkninger, der ere fremsatte dels af den erede Minister og dels af det erede Medlem for Lemvig (Aberg) om denne Sag, idet jeg skal bemærke, at der for Udvalget foreligger en Del Oplysninger, som direkte ere tilsendte Udvalget fra en Mand, der er interesseret i Sagen, og som saaledes kunne medtages under den nærmere Overveielse af dette Spørgsmaal. — Hvad Forslaget under Nr. 19 angaar, som det erede Medlem for Maribo Amt 4de Valgkreds (Clausen) omtalte, da skal jeg bemærke, at han vistnok vil erindre, at jeg udtrykkelig nævnte, at de 40,000 Kr., som han omtalte, ville faae en anden Anvendelse end den, hvortil de først bleve bevilgede, og at det er Udvalget vitteligt, at dette vilde ske. Man har havt nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt, navnlig overfor den uformuende Del af Lodseierne, mod hvilke man har villet vise Billighed ved at bevilge dette Beløb, at træffe denne Ordning; men efter de Oplysninger, som foreligge Udvalget, og efter den Begrundelse, som den nye Plan har faaet, og navnlig af de Grunde, der tale for ikke at lade Verklinten staa som et særligt Unliggende for Statens Regning — altsaa med et særligt Tilfyn, hvilket vilde blive meget befofteligt —, men derimod lade den gaa ind under det sædvanlige Dige-tilfyn, hvilket i mange Henseender vilde være meget praktisk, — er man gaaet ind paa den foreslaaede Ordning. Ved Siden deraf har der ikke foreligget nogen Anmodning fra de Vedkommende om at blive ved de gamle Bestemmelser med Hensyn til de 40,000 Kr., medens Digebestyrelsen har tiltraadt nærværende Plan. Udvalget har derfor troet, at man af disse Grunde noget kunde fravige den oprindelige Hensigt, som man havde med disse 40,000 Kr., idet man samtidigt erkjender, at de ogsaa paa denne Maade i ikke uvæsentlig Grad vilde komme Lodseierne tilgode. Dersom det erede Medlem imidlertid skulde have nyere Oplysninger angaaende dette Spørgsmaal og kunde meddele Udvalget dem, er det en Selvsølge, at Udvalget vil skænke dem sin Overveielse. — Forslaget under Nr. 9, som den erede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet omtalte, har Udvalget ved en senere Forhandling med Ministeren troet at burde tilraade. Det er ikke tiltraadt paa Endringsforslagslisten, men jeg skal tillade mig at anbefale Thinget at stemme derfor. Summen er jo ikke af stor Betydning, men idet man maa formene, at det er rigtigt af den erede Minister